

הפרייז בעיני



הבמאי מאיץ, הקהל ממתין - אהרוני - ישנה מין הרגשה מ

הגיעה השעה הגדולה. צלצול ראשון ושני כבר הושמעו ורוב הקהל יושב במקומו. פה ושם בפרוודור או ליד המזנון שוהות עוד קבוצות קטנות של אנשים בעלי עצבי ברזל או בטחון עצמי מופרז, כאלו רוצים הם להראות כי אינם עבדי הפעמון. הם יכנסו לאולם ברגע האחרון לפני עליית המסך, כאשר הקהל מתוח בצפייה למראה ראשון של עולם הקסמים -- הבמה.

ואילו מעבר למסך, מצדו השני של הקיר המפריד בין הצופים והמצופה -- ערבוביה היסטורית. שחקנית בשמלת משי מהודרת ושכבת איפור עבה, המשוהה לה צורה של כובה סוריאליסטית, עומדת מול הראי הגדול של חדר ההלבשה ובוהנת את עצמה זו הפעם העשירית. כיצד תיראה מן האולם? ולחיה -- האדומות הן מצבע או שמא מסמיקה היא?

גיבן מתקרב, מתנדנד על רגליו ומפתל את זקן התיש המורדק על סנטרו. עינו היתה דבוקה לחור קטן במחיצה הצרה המסתירה את צדי הבמה, ודרכה הציץ לעבר האולם. "אוי חברייה", הוא מכריז בקול ספק מבוהל ספק שמח, "האולם מלא לגמרי!"

הבמאי ממסר הוראות בלי הרף, הצייר עובר ומשנה את מקום התפאורות על הבמה, פועל במה חוזר ומסדר על שולחן קטן את הדברים הנחוצים להצגה -- סלסון שאינו מצלצל, גלובוס בערבית, צנזן מגבס ושאר דברים מוזרים ומשונים. ראש מציץ מבעד לדלת ועוד טרם הספיק איש להבחין בקיומו, נעלם שוב בהפליטו את ההוראה: "תן צלצול שלישי!"

צלצול אחרון. צלצול הפעמון המהודד בכל הבנין מחשמל את השחקנים ואנשי הבמה המתוחים. לרגע משתלט מין פחד היסטרי, כאלו עומדים אנשים אלה להופיע בפני קהל רבבות מבלי שידעו מה עליהם לאמור ולעשות. נדמה כאילו היו מבקשים לשתרר ממבחן זה, אילו היה הגיון בדבר. חנה אהרוני -- המבטאת את מלוחיה כאילו רצתה להדגיש, כי עברית איננה רק שפת הבמה שלה -- ולבושה שמלה "תימנית", משגנת 'בקול נמוך את שיריה. "איזו בחורה!" מתפעל אחד



נצפית. מנהל הלהקה, משה ולין, מציץ מבעד לחור קטן אל עבר האולם המתמלא והולך. הערב הצגת-הבכורה של המחזה החדש -- איזה מין קהל יושב באולם? איך "ידפקו" העיניים?



נותרו רק שעתות פריש וחנה שטוקפדר



האם הכל כבר בסדר? המנהל (מימין) הפד' מונאי אורלנד והבמאי בוחנים את התכנית.



כל רגע חשוב. הצייר הראשי ממריץ את פועלי הבמה בסידורים האחרונים.



יש להזדרז. עוד מעט יצטופף הקהל במדר' גות. הצייר משלים בקדחת את התפאורה.

הרגע הגדול. המחזאות והפרחים

חרדה מעוצבנת. חנה עוקבת אחרי מישהק חברה במתיחות. גם הכלבלב משתתף במחזה.

כל דקה נראית כנצח. וטיגריה מרגיעה את העצבים בין הופעה להופעה.

המסך עולה. והבמאי דוידוב ורעיה גולדין מתוחכים: יצליח או לא יצליח?

